

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρῆ
ὡς ῥαῖστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν.

- Χο. οὐκέτ' εὔτεκνος, οὐκέτ' εὔ- [στρ.
παις, οὐδ' εὐτυχίας μέτε- 956
στίν μοι κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις·
οὐδ' Ἀρτεμις λοχία
προσφθέγγεται ἄν τὰς ἀτέκνους.
δυσκαίων δ' ὁ βίος, 960
πλαγκτὰ δ' ὡσεὶ τις νεφέλα
πνευμάτων ὑπο δυσχίμων αἰσσω.
ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κού- [ἀντ.
ρους ἐγεινάμεθ' αἱ ταλαί- 965
πυροι κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις·
καὶ νῦν ἄπαις ἄτεκνος
γηράσκω δυστανοτάτως,
†οὔτ' ἐν φθιμένοισιν
οὔτ' ἐν ζωοῖσιν ἀριθμουμένη†,
χωρὶς δὴ τίνα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν. 970
ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα· [ἔπωιδ.
μέλεα παιδὸς ἐν οἴκοις
κεῖται μνήματα, πένθιμοι
κουραὶ κάστέφανοι κόμαι